

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 222.764 van 7 maart 2013
in de zaak A. 207.296/VII-38.703.**

In zake : 1. Alain CHABEAU
 2. Françoise VERMEULEN
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Dominique Vermer
 kantoor houdend te 1160 Brussel
 Tedescolaan 7
 bij wie woonplaats wordt gekozen

 tegen :
 het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door
 de Vlaamse regering
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Steve Ronse en Meindert Gees
 kantoor houdend te 8500 Kortrijk
 President Kennedypark 6, bus 24
 bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomen de partij :
 het VON KARMAN INSTITUUT VOOR
 STROMINGS DYNAMICA (VKI)
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Jan Bouckaert en Guan Schaiko
 kantoor houdend te 1000 Brussel
 Loksumstraat 25
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 10 december 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 10 oktober 2012 waarbij enerzijds het ministerieel besluit van 23 april 2012 wordt ingetrokken en anderzijds het beroep ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant

van 29 september 2011, houdende het verlenen aan het Von Karman Instituut van de milieuvergunning voor het verder exploiteren en veranderen van een wetenschappelijk onderzoekscentrum, gelegen aan de Steenweg op Waterloo 72 te Sint-Genesius-Rode, gedeeltelijk gegrond wordt verklaard, de beroepen beslissing wordt gewijzigd en de gevraagde vergunning, mits aanpassing van de bijzondere exploitatievoorwaarden, wordt verleend.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Dieter Decock heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 februari 2013.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Kristel Boels, die loco advocaat Dominique Vermer verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Griet Verschingel, die loco advocaten Steve Ronse en Meindert Gees verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Jan Bouckaert, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Dieter Decock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Tussenkomenst

3. Met een op 4 januari 2013 ter post aangetekend verzoekschrift vraagt het Von Karman Instituut voor Stromingsdynamica om in het geding te mogen tussenkomen.

Er is grond om dat verzoek in te willigen, wat betreft het administratief kort geding.

IV. Feiten

4.1. De tussenkomenende partij exploiteert aan de Steenweg op Waterloo 72 te Sint-Genesius-Rode een wetenschappelijk onderzoekscentrum. Zij beschikt over een milieuvergunning geldig tot 17 maart 2013. Onder meer met het oog op de toevoeging van een bijkomend kadastraal perceel dat dienst zal doen als parking, dient de tussenkomenende partij op 13 mei 2011 een aanvraag in voor het verder exploiteren en het veranderen van de inrichting.

4.2. Bij besluit van 29 september 2011 verleent de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant de gevraagde milieuvergunning. De vergunning wordt afhankelijk gesteld van de naleving van de volgende bijzondere voorwaarden :

"Art 4.2.1

Binnen een termijn van 3 maanden na datum van onderhavige beslissing dient de exploitant in samenwerking met een erkende deskundige in de discipline geluid een saneringsplan op te stellen conform bijlage 4.5.3 van het Vlarem II. Binnen de 9 maanden na datum van onderhavige beslissing dient de exploitant een volledig akoestisch onderzoek uit te voeren waaruit blijkt dat na uitvoering van het saneringsplan er kan voldaan worden aan de geluidsnormen van het Vlarem II. Een kopie van dit akoestisch onderzoek dient te worden opgestuurd naar de deputatie en LNE-afdeling bevoegd voor milieuvergunningen Vlaams-Brabant en naar de Afdeling milieuinspectie.

Art. 4.2.2

De voorwaarden opgenomen in de vergunning van 17 maart 1983 (...) blijven onverminderd van toepassing tot een nieuwe vergunning in het kader van de federale wetgeving (de wet van 28 mei 1956 betreffende ontplofbare en voor de

deflagratie vatbare stoffen en mengsels en daarmee geladen tuigen + het koninklijk besluit van 23 september 1958 houdende algemeen reglement betreffende het fabriceren, opslaan, onder zich houden, verkopen, vervoeren en gebruiken van springstoffen) wordt afgeleverd.

Art. 4.2.3

Binnen een termijn van 1 jaar na de datum van onderhavige beslissing dient een studie uitgevoerd te worden m.b.t. de afvoer (rioleringssituatie) van het afvalwater en regenwater waarbij rekening gehouden wordt met de prioriteiten aangegeven in art. 4.2.1, 3§5 van Vlarem II (nl. hergebruik, infiltratie, buffering met lozing in oppervlaktewater of gracht, lozing in RWA en ten laatste lozing in DWA). Deze studie dient ter evaluatie overgezonden te worden aan de VMM en AMV en ter kennisgeving aan de deputatie".

4.3. Tegen voormeld besluit wordt administratief beroep ingesteld bij de Vlaamse regering, onder meer door de huidige verzoekende partijen.

4.4. Op 23 april 2012 verklaart de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur het beroep gedeeltelijk gegrond, in die zin dat de gevraagde milieuvergunning weliswaar wordt verleend, doch mits wijziging en uitbreiding van de in eerste aanleg opgelegde bijzondere exploitatievoorwaarden. Dit besluit wordt door de verzoekende partijen aangevochten bij de Raad van State middels een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring (zaak A. 205.307/VII-38.567).

4.5. Met een besluit van 10 oktober 2012 gaat de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur over tot de intrekking van het besluit van 23 april 2012. Met hetzelfde besluit verleent zij aan de tussenkomen partij een nieuwe milieuvergunning.

De motieven van het nieuwe, thans bestreden, ministerieel besluit van 10 oktober 2012 luiden als volgt :

"Gelet op de gedeeltelijke ligging van de inrichting in een gebied voor ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen, en gedeeltelijk in een woonparkgebied volgens het gewestplan 'Halle - Vilvoorde - Asse', vastgesteld bij het koninklijk besluit van 7 maart 1977;

Gelet op de ligging van de inrichting (in) een zone voor bijzondere inrichtingen, volgens het Bijzonder Plan van Aanleg nummer 11 'Middenhut', goedgekeurd bij ministerieel besluit van 12 mei 1980; deze zone is uitsluitend voorbehouden voor bijzondere inrichtingen, in zoverre zij niet van aard zijn om het rustig karakter en de gezondheid van de nabije woonwijken of de schoonheid der omgeving te schaden;

(...)

Overwegende dat het beroep ingediend door buurtbewoners betrekking heeft op het verlenen van de milieuvergunning aan het Von Karman Instituut voor het verder exploiteren en veranderen van een wetenschappelijk onderzoekscentrum; dat de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur met een besluit van 23 april 2012 het beroep gedeeltelijk gegrond heeft verklaard, het bestreden besluit heeft gewijzigd door wijziging en aanvulling van de bijzondere voorwaarden;

Overwegende dat omwonenden tegen voormeld ministerieel besluit van 23 april 2012 een vordering tot schorsing en vernietiging hebben ingediend bij de Raad van State; dat de auditeur bij de Raad van State in zijn verslag betreffende de vordering tot schorsing voorstelt om tot schorsing van het ministerieel besluit van 23 april 2012 over te gaan aangezien uit het bestreden besluit niet afdoende blijkt dat de vergunningverlenende overheid over concrete en afdoende garanties beschikt dat de geluidshinder afkomstig van de exploitatie van de compressor binnen de perken van het aanvaardbare zal worden gehouden en meer in het bijzonder dat in het bestreden besluit in het midden gelaten wordt of de vastgestelde geluidshinder dankzij de extra-isolatie die door de exploitant wordt geplaatst, binnen de grenzen van het aanvaardbare valt; dat het akoestisch onderzoek dat in een bijzondere voorwaarde wordt opgelegd lijkt te wijzen op een onzekerheid in hoofde van de vergunningverlenende overheid; dat om tegemoet te komen aan voormelde argumenten van de auditeur de milieuvergunning die werd verleend bij ministerieel besluit van 23 april 2012 wordt ingetrokken en er een nieuwe milieuvergunning met resultaten van geluidsmetingen na de nodige isolatiewerken wordt afgeleverd; dat een intrekking van een onrechtmatige bestuurshandeling mogelijk is lopende een procedure voor de Raad van State en dit tot aan de sluiting der debatten;

Overwegende dat het Von Karman Instituut omgeven is door villa's en aan de overzijde van de Waterlooosesteenweg bosgebied gelegen is, zijnde het Habitatrichtlijngebied 'Zoniënwoud';

Overwegende dat tijdens het openbaar onderzoek 14 bezwaarschriften werden ingediend aangaande geluidshinder, lawaai van het vulsysteem, ontsnappend perslucht, nieuwe parking, bodemvervuiling op het toegevoegde perceel (9m64) en waardedaling van de eigendommen;

Overwegende dat het Von Karman Instituut een non-profit internationale opleidings- en wetenschappelijke organisatie is, dat bestaat uit vier departementen : een algemeen department, Aeronautics and aerospace, Environmental and applied fluid dynamics en Turbo Machinery; dat in het Von Karman Instituut hoofdzakelijk wetenschappelijk onderzoek wordt verricht aan de hand van windtunnels;

Overwegende dat het kadastraal perceel 9m64 toegevoegd wordt; dat dit

terrein vroeger een ontspanningscentrum was van de dienst verkeerswezen en PTT (zwembad, tennisterreinen, minigolf, basketbal, volleybal, petanque, kinderspeeltuin); dat het beheer in 2008 overgedragen werd aan de Programmatische Overheidsdienst Wetenschapsbeleid, maar er grotendeels ongebruikt blijft; dat het terrein last heeft gehad van vandalisme en het volledig afgesloten en omheind werd; dat het Von Karman Instituut een gedeelte ervan wil inrichten als parking;

Overwegende dat de parking bedoeld is voor de werknemers van het Instituut (in aanvraag expliciet aangegeven dat het niet om een verhoging van het aantal voertuigen gaat) en bedoeld is om parkeerproblemen op het terrein zelf te verhelpen (nu her en der parkeren tussen de gebouwen); dat de parking de veiligheid voor brandweer en nooddiensten ten goede komt; dat er 160 personen aanwezig zijn overdag (per auto, fiets of openbaar vervoer); dat het Von Karman Instituut bij de aanleg van deze parking het bestaande groen zal behouden, een bijkomend groenscherm zal plaatsen ten opzichte van de burens zodat een buffer zal behouden blijven ten opzichte van de burens; dat er groentegels zullen gebruikt worden voor infiltratie van het regenwater; dat als bijzondere voorwaarde moet opgelegd worden dat het groenscherm ter hoogte van de parking (achter tuin Ahornlaan nr. 8) volledig dicht moet zijn met een minimum breedte van 5,7 m en moet worden aangeplant tijdens het eerstvolgende plantseizoen (breedte overeenkomstig bouwvergunning);

Overwegende dat de bestaande in- en uitritten behouden blijven; dat de hoofdingang gelegen is langs de Waterlooose Steenweg; dat dit een viervaksbaan is (twee in elke richting), met witte doorlopende middenlijn en deze om veiligheidsredenen van de bestuurders niet mag overschreden worden; dat bijgevolg de zij-ingang deels gebruikt zal blijven, maar intern duidelijk gecommuniceerd moet worden dat dit uitzonderlijk moet zijn en met respect voor de burens; dat leveranciers enkel langs de hoofdingang mogen leveren; dat het aangewezen is om dit als bijzondere voorwaarde op te leggen;

Overwegende dat het Instituut Von Karman veel studenten over de vloer krijgt; dat duidelijk aan deze studenten het respect naar hinder ten opzichte van de burens moet gecommuniceerd worden; dat onder andere geen nachtlawaai, getoeter, te luide autoradio's toegestaan kunnen worden; dat het aangewezen is om dergelijke communicatie op te leggen welke voorgelegd wordt aan elke nieuwe student of werknemer van het Von Karman Instituut;

Overwegende dat in oktober 2000 een akoestisch onderzoek uitgevoerd is geweest rond de airco's van het computercenter; dat er toen op geen enkel meetpunt overschrijdingen werden vastgesteld; dat sinds 2008 een compressor in gebruik werd genomen welke volgens de buurtbewoners voor geluidsoverlast zorgt; dat een buurtbewoner op eigen initiatief een geluidstudie door een erkend milieudeskundige in de discipline geluid en trillingen, heeft laten uitvoeren; dat in dit rapport gesteld wordt dat er een overschrijding is van de normen met 7 à 8 dB(A);

Overwegende dat de woningen rond het Von Karman Instituut gelegen zijn in een gebied op minder dan 500 meter van een KMO-gebied, en desgevallend volgens titel II van het VLAREM volgende geluidsrichtwaarden van toepassing zijn : 50 dB(A) overdag, 45 dB(A) 's avonds en 40 dB(A) 's nachts; dat de omwonenden de compressor geïnstalleerd in 2008 als meest storend ervaren;

dat dit een nieuw onderdeel van de inrichting betreft en aangezien het omgevingsgeluid lager is dan de richtwaarden (40 dB(A)), volgende geluidsnormen van toepassing zijn volgens artikel 4.5.3.1, §3 van titel II van het VLAREM: richtwaarden -5 dB(A); dat volgens de akoestische studie uitgevoerd in opdracht van een omwonende blijkt dat het specifiek geluidsniveau bij de opstart van de compressor ongeveer 43 dB(A) bedraagt en dat het specifiek geluidsniveau bij een hoog regime van de compressor ongeveer 52 à 53 dB(A) bedraagt (7 à 8 dB(A) boven de norm); dat de conclusie van deze studie is dat het aangewezen is dat de inrichting een volledig akoestisch onderzoek, gevolgd door een saneringsonderzoek laat uitvoeren en nadien een saneringsplan opstelt;

Overwegende dat de compressor nooit 's nachts draait en zo weinig mogelijk in het weekend (volgens exploitant maximaal 1 maal om de 2 jaar);

Overwegende dat op 25 oktober 2011 een akoestisch onderzoek werd uitgevoerd door een erkend milieudeskundige in de discipline geluid en trillingen, voor de desbetreffende compressor in opdracht van de exploitant; dat deze studie tot een specifiek geluid komt van 49,4 dB(A), zijnde 4,4 dB(A) boven de norm; dat deze deskundige tot de conclusie komt dat het dak van het compressorlokaal de zwakke schakel is in de geluidsisolatie van het technisch lokaal waarin de compressor staat opgesteld en deze akoestisch moet geïsoleerd worden; dat hierbij rekening moet gehouden worden met het feit dat men te maken heeft met laagfrequent geluid; dat de exploitant op 28 oktober 2011 de bestelling van een dakisolatie heeft geplaatst;

Overwegende dat het Von Karman Instituut recentelijk volgende werken heeft laten uitvoeren om het compressorgebouw akoestisch te isoleren voor wat betreft de lage geluidsfrequenties (rond 50 Hz):

- 1) akoestische isolatie van het dak van het compressorgebouw;
- 2) verwijderen van houten wand langs de straatkant (en naar de burentoe) en vervangen door een muur in gewapend beton;
- 3) vervangen van het gedeelte aan vensters in glastegels door een muur in massieve betonblokken;
- 4) nazicht van de bevestiging van de dakgoten om trillingen te vermijden;

dat de exploitant aangeeft dat het doel is om zoveel mogelijk massa toe te voegen aan de muur en te verankeren aan beide zijden zodat alles een massief geheel vormt dat de lage frequenties kan dempen;

Overwegende dat van 8 op 9 oktober 2012 een akoestisch onderzoek werd uitgevoerd door een erkend milieudeskundige in de discipline geluid en trillingen voor de desbetreffende compressor in opdracht van de exploitant, en dus na uitvoering van alle voormelde aanpassingen aan het compressorgebouw; dat deze studie tot een specifiek geluid komt van 40,8 dB(A) ter hoogte van meetpunt 1 (zijnde de terreingrens met de woning Ahornlaan nr. 8 - de dichtstbijwonende beroeper); dat bij het vastleggen van dit specifiek geluid rekening werd gehouden met de tonaliteit van het geluid, zodat bij de relevante waarde 5 dB(A) wordt bijgerekend zoals VLAREM voorschrijft in artikel 4, §4 van bijlage 4.5.1 van titel II van het VLAREM; dat er nog steeds van uitgegaan wordt dat het oorspronkelijk omgevingsgeluid gedurende de dagperiode lager kan zijn dan 50 dB(A), zodat de toepasbare grenswaarde gedurende de

dagperiode volgens VLAREM 50 dB(A) -5 dB(A), zijnde 45 dB(A) bedraagt (zoals hoger vermeld); dat de erkend deskundige besluit dat dit betekent dat bij respresentatieve activiteit van de compressor (met een specifiek geluid van 40,8 dB(A)) de geldende richtwaarde (45 dB(A)) gerespecteerd wordt ter hoogte van meetpunt 1;

Overwegende dat kan vastgesteld worden dat de voorwaarde aangaande geluid die in het bestreden besluit werd opgelegd reeds werd uitgevoerd en kan geschrapt worden;

Overwegende dat kan besloten worden dat er voldaan wordt aan de VLAREM-normen en er aanleiding toe bestaat het ministerieel besluit van 23 april 2012 in te trekken en opnieuw uitspraak te doen, aangezien tegemoet wordt gekomen aan de redenen tot voorstel tot schorsing van de auditeur van de Raad van State;

Overwegende dat de aanvraag niet valt onder het toepassingsgebied van de Omzendbrief LNE 2011/1-milieueffectbeoordeling en vergunningverlening voor bepaalde projecten ten gevolge van het arrest van het Hof van Justitie van 24 maart 2011 (C-435/09, Europese Commissie tegen België) van 22 juli 2011 (BS 31 augustus 2011); dat desalniettemin werd vastgesteld dat in het licht van de concrete kenmerken van het project, de concrete plaatselijke omstandigheden en de concrete kenmerken van zijn potentiële effecten er geen aanzienlijke milieu-effecten verwacht moeten worden, zoals blijkt uit voorgaande overwegingen; dat bijgevolg geen milieueffectenrapport moet worden opgemaakt;

Overwegende dat de inrichting verenigbaar is met de stedenbouwkundige voorschriften en de goede ruimtelijke ordening".

Aan de vergunning worden de volgende bijzondere voorwaarden toegevoegd :

"Het groenscherm ter hoogte van de parking (achter tuin Ahornlaan nr. 8) moet minimum 5,7 m breed zijn en wordt aangeplant tijdens het eerstvolgende plantseizoen. Het groenscherm moet bestaan uit streekeigen laag- en hoogstammige dichtgroeïende gewassen. De exploitant neemt de nodige maatregelen om zo snel mogelijk een gesloten groenscherm te verkrijgen;"

(...)

'Intern wordt duidelijk gecommuniceerd dat uitzonderlijk de zij-toegang langs de Ahornstraat mag gebruikt worden en met respect voor de burens. Aan leveranciers wordt gecommuniceerd dat zij enkel de hoofdingang langs de Waterloo-sesteenweg mogen gebruiken;"

(...)

'Aan de nieuwe studenten en werknemers wordt gecommuniceerd dat er geen hinder ten opzichte van de burens mag veroorzaakt worden : onder andere geen nachtlawaai, getoeter, te luide autoradio's,...;"

V. Ontvankelijkheid van de vordering

5. De tussenkomenende partij werpt terecht op dat de verzoekende partijen geen belang hebben bij de schorsing van de tenuitvoerlegging van artikel 1 van het bestreden besluit waarbij het vroegere ministerieel besluit van 23 april 2012 wordt ingetrokken. Die bepaling is op het eerste gezicht volledig afsplitsbaar van de overige onderdelen van het bestreden besluit.

De vordering is in die mate niet ontvankelijk.

6. In zoverre de tussenkomenende partij tevens opwerpt dat de verzoekende partijen hun belang niet kunnen putten uit de hinder die voortvloeit uit de aanleg van de parking, bestaat er vooralsnog geen noodzaak om over die exceptie uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over deze exceptie dringt zich immers slechts op indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn, hetgeen, zoals hierna zal blijken, te dezen niet het geval is.

VI. Onderzoek van de vordering

7. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

8. Met betrekking tot de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zetten de verzoekende partijen in hun verzoekschrift het volgende uiteen :

"Uit de foto's (...) en het kadasterplan (...) blijkt duidelijk dat de percelen van verzoekende partijen rechtstreeks palen aan de inrichting waarvoor de vergunning wordt verleend.

Verzoekende partijen hebben omwille van de hinder die zij ondervinden herhaaldelijk klacht ingediend bij het gemeentebestuur (...). Deze klachten hadden onder meer betrekking op de hinder veroorzaakt door de compressor als door het gebruik van de toegangsweg naar de parking als in- en uitrit.

(...)

Zij stellen vast dat niet gegarandeerd wordt dat de hinder veroorzaakt door het project in zijn geheel, met inbegrip van de parking, tot een aanvaardbaar niveau zal worden beperkt, rekening houdende met het feit dat men zich in een woonparkgebied bevindt.

Uit de klachten en bezwaren van verzoekende partijen werd evenwel aangegeven dat tevens het verkeer naar het achterin gelegen perceel, waar thans de parking wordt beoogd, een bron van hinder is. Dit blijkt afdoende en op concrete wijze uit het stuk 3 en 5. Het bundelen van alle voertuigen op deze plaats zal de hinder doen toenemen. Dit wordt niet betwist. Dit is des te meer het geval daar de enige weg o(m) de parking te verlaten de weg is die loopt langsheen de tuinen van de woningen van de Ahornlaan.

Uit de plannen hieronder gevoegd blijkt inderdaad dat door de gekozen organisatie van de parking alle voertuigen die er zullen parkeren systematisch en onvermijdelijk rakelings achter de tuinen van verzoekende partijen zullen rijden, terwijl een toegang evengoed langs noordoostelijk gedeelte (op onderstaande kaarten langs de rechterzijde) van de parking, met name veel verder van alle woningen, had kunnen aangelegd worden.

Inplantingsplaats :

(...)

Aanleg parking (rijrichtingen) :

(...)

De voorwaarden die worden opgelegd leiden niet tot de vaststelling dat de hinder voor verzoekende partijen zal worden beperkt tot een aanvaardbaar niveau.

Het staat integendeel vast dat de toegangsweg naar de parking intensiever zal worden gebruikt en de geluidshinder en lichthinder voor verzoekende partijen bijgevolg zal toenemen. Daarnaast is de enige mogelijkheid om de parking te verlaten de weg die loopt langsheen de percelen van onder meer eerste verzoekende partij. De interne organisatie van de parking komt dan ook als zeer nadelig voor in hoofde van eerste verzoekende partij en dreigt hinder in hoofde van verzoekende partijen te veroorzaken. Het gebruik van deze interne weg, dat het rustig karakter van de leefomgeving van verzoekende partijen ongetwijfeld zal verstoren, leidt onvermijdelijk tot het gebruik van de toegangsweg tussen de percelen van verzoekende partijen. Dat de toegangsweg tijdens welbepaalde uren zal worden afgesloten neemt niet weg dat de parking nog steeds toegankelijk zal zijn en voertuigen op de parking, rakelings langs de tuin van onder meer eerste verzoekende partij, zullen circuleren,

Ten slotte dient verwezen te worden naar het eerste middel, waaruit blijkt dat het BPA 'Middenhut' hetzij onwettig is, hetzij slechts verfinend, zodat de percelen achter de tuinen van verzoekende partijen als specifiek beschermde woonparkgebieden beschouwd moeten worden, zodat verzoekende partijen, door zich ter plaatse te vestigen, onmogelijk hadden kunnen voorzien dat een bedrijfsparking zou worden aangelegd, met toegangswegen zowel tussen hun

respectieve woningen als achter hun tuinen".

Beoordeling

9. Luidens artikel 8, eerste lid, 3°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State moet het enig verzoekschrift houdende een vordering tot schorsing een uiteenzetting bevatten van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. De verzoekende partij mag zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar moet integendeel zeer concrete gegevens overleggen waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan, zodat de Raad van State met voldoende precisie kan nagaan of er al dan niet een dergelijk nadeel voorhanden is en het voor de tegenpartij mogelijk is om zich met kennis van zaken tegen de door de verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen. Dit houdt in dat de verzoekende partij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen omtrent de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing veroorzaakt.

10. Te dezen zien de verzoekende partijen in het gebruik van de parking en inzonderheid van de toegangsweg die langsheen hun eigendommen loopt, een bron van ernstige hinder.

De parking in kwestie, die plaats biedt voor ongeveer 60 voertuigen, heeft tot doel om de bestaande parkeerproblemen op het terrein zelf van de inrichting te verhelpen. Uit de neergelegde inrichtingsplannen blijkt niet dat de parking enkel via de zijtoegang kan worden bereikt; ook de hoofdingang lijkt toegang te verschaffen tot deze parking. De bewering als zou door de aanleg van de parking, die hoofdzakelijk bestemd is voor de werknemers van de tussenkomende partij, de zijtoegang intensiever worden gebruikt, wordt niet met concrete elementen onderbouwd. De door het bestreden besluit opgelegde bijzondere

voorwaarden vereisen bovendien een duidelijke interne communicatie over het uitzonderlijk gebruik van de zijtoegang via de Ahornstraat. Met deze bijzondere voorwaarden worden ook leveranciers er toe aangezet enkel de hoofdingang via de Waterlooosesteenweg te gebruiken. Ten slotte is voorzien in een bijzondere voorwaarde waarbij de aanleg van een breed groenscherm wordt opgelegd. Er kan in redelijkheid van worden uitgegaan dat dit groenscherm de door de verzoekende partijen aangevoerde hinder zal temperen.

Om voormelde redenen vormt de hinder die de verzoekende partijen gebeurlijk kunnen ondervinden door het gebruik van de bedrijfsparking en de toegangsweg via de Ahornstraat, rekening houdend met de gebruiksbeperkingen die in de bijzondere vergunningsvoorwaarden worden vastgesteld, geen ernstig nadeel dat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan verantwoorden.

11. Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

1. Het verzoek van het Von Karman Instituut voor Stromingsdynamica tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zeven maart tweeduizend dertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Peter Sourbron,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Peter Sourbron